

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 12/11/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 250: Thế giới Tây Phương Cực Lạc của Đức Phật A Di Đà

Thế giới của Phật rộng lớn không thể tính đếm được. Chúng ta tu hành pháp môn Tịnh Độ là muốn về Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Cho nên chúng ta phải hiểu rõ Tâm Nguyên Hạnh của Phật và thực hành Tâm Nguyên Hạnh đó ở ngay chính mình. Có người niệm Phật vài ba câu hay niệm Phật như nhai trầu nên không thể vãng sanh. Chính vì thế nhiều người thắc mắc cho rằng pháp môn này không linh. Đây là do sự hành trì của chúng ta không xác đáng, không quả quyết.

Hòa Thượng Hải Hiền là tấm gương 112 năm lấy khổ làm thầy, 112 năm lấy giới làm thầy mà vãng sanh tự tại lưu toàn thân xá lợi. Còn người niệm Phật ngày nay miệng niệm Phật nhưng tâm thì chìm trong ảo danh ảo vọng, tự tư tự lợi, tham sân si ngạo mạn. Niệm Phật trên nền tâm này thì không thể vãng sanh. Tịnh Độ đã nói rất rõ tâm Tịnh thì mới tương ưng với cõi Tịnh.

Niệm Phật và học Phật đều là tạo được phước báu, đều là tốt nhưng chỉ là đời nay tạo phước, đời sau hưởng phước, đời sau nữa đọa lạc. Chúng ta gây ra một sự oán nghiệp cho đời thứ ba, cho nên Tịnh Độ có câu rằng hành giả tu Tịnh Độ không tạo ác nghiệp, không tạo thiện nghiệp mà tạo tịnh nghiệp, những việc cần làm nên làm không công không đức. Có người mê lầm khi bỏ ra một chút tiền rồi chỉ đạo người nhận nên làm chỗ này, nên làm chỗ kia. Trên Kinh Kim Cang nói tam luân không tịch tức là không thấy người bố thí, không thấy người nhận thí, không thấy vật bố thí. Chúng ta muốn hưởng dương đức (có người biết) hay muốn hưởng âm đức (không ai biết). Âm đức có thể hồi hướng về Tây phương Cực Lạc, dương đức thì ở lại Ta Bà, không khéo còn phải làm thú cưng, chim lồng cá chậu.

Mùa lạnh sắp đến rồi, chúng ta đã kịp thời cung cấp áo phao, ủng cho các con vùng cao. Thời gian tới, chúng ta sẽ tiếp tục cung cấp tới cho các điểm trường khác vẫn còn khó khăn. Cách cho quà mới làm người khác cảm động. Trên những món quà, chúng ta còn ghi những lời động viên, lời yêu thương tới cho người

nhận. Chúng ta cần lan tỏa cách làm này đến cho thế hệ sau. Đó mới là chân thành, từ bi mà Phật dạy chúng ta. Đây là lần đầu tiên chúng ta làm trên quy mô lớn mà có kết quả tốt đẹp, cũng là nhờ các phụ huynh của Hệ Thống chúng tay giúp đỡ. Thời gian tới chúng ta lập một tiểu ban hỗ trợ phụ huynh của Hệ Thống Khai Minh Đức và mở rộng giúp ích nhiều người khác. Đây chính là tâm lượng của người thượng thiện.

Trên Kinh A Di Đà, Phật nói rằng thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là chư thượng thiện nhân câu hội nhất xứ. Chúng ta ở Ta Bà mà không có tâm tương thân tương trợ, giúp ích cho cộng đồng thì không đủ tiêu chuẩn để về Tây Phương Cực Lạc, cùng ở với các bậc thượng thiện! Vừa qua anh em truyền thông đi lên vùng cao làm phóng sự và ai cũng xúc động, không tưởng tượng được rằng hiện tại có rất nhiều người khôn khó. Chỉ riêng việc tiếp cận các điểm trường đã rất gian nan, phải lái xe đến điểm dừng rồi sau đó đi bộ leo núi vài tiếng đồng hồ.

Chúng ta nhắc đến Tây Phương Cực Lạc ở một nơi nào đó, trong khi ở hiện tại, còn biết bao nhiêu người mong muốn có được sự sống như chúng ta đây, đã là vô cùng tốt đẹp. Các con ở vùng cao mà nhìn thấy các con ở trường của chúng ta thì có lẽ chúng nghĩ đây là một Tây Phương Cực Lạc rồi. Ngày ngày được cha mẹ đưa đi học bằng ô tô và đến trường được sự chăm sóc tốt nhất. Trong khi ở vùng cao, cả thầy và trò đều rất vất vả. Dù vậy, các cô vẫn nhận sứ mạng đó, Các cô không muốn một con nào bị bỏ lại, đều mong muốn các con được học, được tiếp nhận con chữ.

Sáng nay khi tôi đọc bài Hòa Thượng nói về thế giới Tây Phương Cực Lạc, tôi liền liên tưởng đến những nơi chúng sanh còn đau khổ. Không phải thấy thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta liền ngưỡng vọng muốn sanh về nơi đó mà chúng ta phải có tâm lân mẫn. Chúng ta biết được Thế giới Tây phương Cực Lạc thì phải nghĩ tới những nơi chúng sanh còn đau khổ, phải nghĩ xem mình có thể làm được những việc gì nhiều hơn, tốt hơn cho chúng sanh nơi đó không. Đây mới chính là tâm của Phật, nguyện của Phật, hạnh của Phật.

Ngày ngày chúng ta mong muốn về Cực Lạc mà không có tâm lân mẫn sao? Chúng chưa tạo được một thế giới Cực Lạc cho ai đó, ít ra chúng ta cũng tạo được sự an lành cho người. Những nơi ta ở, những nơi ta đến, ta đều mang lại lợi ích cho những người xung quanh. Cho nên chúng ta nghe được một thế giới an lành,

một thế giới hạnh phúc thì chúng ta phải nghĩ ngay đến những thế giới chưa an lành, chưa hạnh phúc. Bằng năng lực của mình, chúng ta giúp đỡ mọi người. Đó mới đúng tinh thần Phật dạy trên đèn bốn ơn nặng dưới cứu khổ ba đường. Chúng ta nghe đến một thế giới an lành nào đó thì phải biết nghĩ đến nhưng nơi còn khôn khó, chúng ta có bữa cơm thì phải biết nghĩ đến những chúng sanh chưa có được bữa cơm. Có như vậy, chúng ta mới trở thành bậc thượng thiện!

Lạy Phật nát đầu gối hay niệm Phật như nhai trầu là thượng thiện sao? Có nhiều người suy nghĩ rằng làm như thế là thượng thiện, là đủ tư cách vãng. Những người như thế đến lúc không vãng sanh cũng không biết được lý vì sao. Người niệm Phật vãng sanh hay không phải còn phải xét đến việc họ niệm Phật trên nền tâm gì? Phải là trên nền tâm giống tâm của Phật, nguyện giống nguyện của Phật, hạnh giống hạnh của Phật, có như vậy thì niệm Phật mới tương ưng được với Phật.

Trên Kinh Tịnh Độ từng nói tu một ngày đêm ở cõi Ta Bà bằng 100 năm cõi Cực Lạc. Ở Cực Lạc không có chúng sanh đau khổ, không có chướng ngại. Bồ Tát Bất Thối Chuyển ở Cực Lạc luôn được Phật A Di Đà, Quan Âm Bồ Tát, Đại Thế Chí Bồ Tát ở bên cạnh. Trong khi, chúng sanh ở Ta Bà đầy đau khổ, luôn phải vượt qua khó khăn, chướng ngại, cho nên, chúng ta còn sống ở Ta Bà ngày nào, thì chúng ta có cơ hội để mang lại lợi ích cho bao người.

Hôm trước tôi được báo cáo là có 10 điểm trường vùng cao còn thiếu thôn thì tôi liền phát tâm cho 10 điểm trường này. Sau khi thống kê lại thì có tới 15 điểm trường, thế là mọi người cùng chúng tay để đủ cho các điểm trường. Đồ đạc, quần áo, sách vở cũng đã tập trung gửi lên đó. Chỉ cần những ý niệm đó thôi mà mấy ngày nay các con trên vùng cao như đang ở trong lễ hội. Vậy tại sao chúng ta không khởi lên các ý niệm thiện? Chúng ta từng biết đến một bà lão bán rau ở Đài Loan được công nhận là người có sự đóng góp từ thiện lớn nhất. Bà không phải là ông chủ, hay doanh nghiệp, vậy mà tâm của bà đã dẫn khởi biết bao nhiêu tâm của người khác cùng làm, đem đến lợi ích cho bao người. Mỗi chúng ta đều có tâm rộng lớn như vậy thì người người, nơi nơi, chốn chốn đều được lợi ích.

Chúng ta không chỉ làm các việc thiện lành mà quan trọng nhất là chúng ta có tu hành nghiêm túc. Việc này sẽ làm ảnh hưởng đến thân bằng quyến thuộc

đến cộng đồng xung quanh chúng ta. Như vậy, tuy chúng ta chưa tạo nên một thế giới Cực Lạc nhưng chúng ta có thể tạo nên một hoàn cảnh an lành. Một ngày nay, các con vùng cao chắc hẳn cảm nhận một điều vô cùng đặc biệt đang diễn ra. Các con được nhận bánh kẹo, quần áo, đôi ủng. Có lẽ đây là Thiên Đường là Cực Lạc của các con.

Khi chúng ta được nghe về một thế giới Cực Lạc an lành thì chúng ta phải biết mình nên tu hành thế nào để về nơi đó. Không phải về thế giới an lành thì chúng ta rũ bỏ thế giới có chúng sanh đang đau khổ. Thật ra thế giới an lành được Phật kiến tạo là để cho chúng ta về đó có cơ hội thăng tiến tốt nhất, sau đó trở về Ta Bà để cứu giúp chúng sanh. Chúng ta không về Cực lạc để an hưởng sự an lành. Bản thân tôi ngày ngày phát nguyện khi lâm chung chánh niệm phân minh, theo Phật vãng sanh về Thế giới Tây phương Cực Lạc, nghe Phật thuyết pháp, chứng quả vô sanh, hội nhập Ta Bà hóa độ chúng sanh. Khi trở lại Ta Bà thì nhất định học theo hạnh nguyện của Ngài Hải Hiền 112 năm lấy khổ làm thầy, 112 năm lấy giới làm thầy, 92 năm niệm Phật để làm biểu pháp cho chúng sanh.

Ngài Hải Hiền đã khai khẩn hơn 100 mẫu đất, trồng không biết bao nhiêu ngũ cốc, lúa, ngô khoai để giúp ích cho mọi người. Tuy gian khổ như vậy nhưng Ngài vẫn sống một đời sống nghiêm túc và phạm hạnh. Ngài còn làm gương niệm Phật đến 92 năm. Người ta không cho Ngài niệm Phật thì nửa đêm Ngài niệm. Chúng ta mong muốn về Tây phương Cực Lạc là đúng nhưng tiêu chuẩn để về được Cực Lạc là như thế nào? Chỉ muốn về Cực Lạc mà bỏ rơi chúng sanh Ta Bà, không tìm cách cứu giúp chúng sanh vậy thì chúng ta làm sao có đủ điều kiện để trở thành bậc thượng thiện, cùng đồng hành với các bậc thượng thiện khác. Cho nên ai hiểu thấu được điều này thì một ngày còn ở cõi Ta Bà chính là cơ hội giúp ích chúng sanh. Nếu phải đi sớm hơn một chút cũng tốt mà nếu còn một ngày ở Ta Bà cứu giúp chúng sanh thì đó chính là thay Phật Bồ Tát làm những việc làm thiết thực lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng từng nói bố thí pháp thời hiện đại chính là làm ra được tấm gương. Những người đang làm ra tấm gương chân thật hy sinh phụng hiến, chân thật chí công vô tư cũng là những người đang trì trai giữ giới. Cho nên sống một ngày ở Ta Bà này có ý nghĩa lắm! Hòa Thượng nói: ***“A Di Đà Phật là giáo chủ của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Thế giới của Ngài không thuộc về ngân hà***

của chúng ta mà thuộc về một tinh hệ khác, cách chúng ta 10 muôn ức cõi Phật. Nếu mỗi một cõi Phật là một ngân hà, thì chúng ta đang ở ngân hà này và thế giới Cực Lạc đang ở một ngân hà bên kia. Ngay trong đó, còn có 10 vạn ức ngân hà nữa. Mọi người thử nghĩ xem nó cách bao xa, không thể dùng bất kỳ một phi thuyền nào để đi đến được. Tuy rằng rất xa nhưng nếu chúng ta muốn đi cũng không khó, cũng rất dễ dàng.”

Khi chúng ta niệm Phật đủ tiêu chuẩn, nhất tâm thì khi lâm chung A Di Đà Phật tiếp dẫn chúng ta, ngay trong tích tắc chúng ta đã vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc. Hòa Thượng nói: ***“Tốc độ của thần thức rất nhanh, dùng bất cứ một thiết bị giao thông nào cũng không thể so sánh được. Chỉ ngay trong khoảng một niệm thì có thể từ nơi đây đã vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc rồi. Hiện tại, có nhiều người di dân ra nước ngoài, họ đi rất khổ sở. Đời sống ở nước ngoài áp lực rất lớn. Chúng ta phải nên di dân về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nơi đó mới là cõi nước chân thật yên ổn, an vui.”***

Người chân thật niệm Phật, nghe lời Hòa Thượng nói sẽ hiểu được ý của Ngài. Người chưa niệm Phật hoặc đã học Phật rồi nhưng chưa thấu thì cũng không chấp nhận lời chỉ dạy này. Rõ ràng chúng ta ra nước ngoài, chúng ta không an ổn, ngày ngày vẫn phải đầu tắt mặt tối, để có vật chất đầy đủ thì luôn bị áp lực trùng trùng. Do đó, Hòa Thượng sách tấn chúng ta hãy di dân về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta không mong cầu vật chất nhưng vật chất có hay không? Vẫn có mà! Ngày ngày chúng ta vẫn làm ra vật chất. Khu trồng rau thổ canh Sơn Tây đã được quy hoạch và chỉ vài tháng sau sẽ có bắp cải, xu hào, súp lơ và cả khoai tặng cho mọi người. Rõ ràng là ở Ta Bà đầy khổ đau, đầy khó khăn này chỉ cần chúng ta có tâm, có nguyện, có hạnh của Phật thì chúng ta sẽ làm cho thế giới này tốt đẹp hơn. Người ta không hạnh phúc, không an lành vậy thì chúng ta hãy làm cho họ hạnh phúc và được an lành. Đây mới là điều người ta cần.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nói về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì tôi lại nghĩ ngược lại rằng khởi tâm động niệm của chúng ta ở Ta Bà này mà giống Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền thì người người được lợi, vậy thì tại sao chúng ta không nỗ lực làm để tích công bồi đức. Chờ đến khi chúng ta tích đủ công đức của một bậc thượng thiện thì Phật A Di Đà sẽ đến rước chúng ta đi. Tâm, Hạnh, Nguyện

của chúng ta tương ứng với Phật thì hóa thân Phật A Di Đà sẽ đến hỗ trợ chúng ta./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!